Waarom het behandelen van diabetes mellitus patiënten soms moeilijk loopt: een kwalitatief onderzoek

Haio: RENKENS Lore , KUL
Promotor: DEGRYSE Jean-Marie , KUL
Praktijkopleider: VAN HOVE Lieven

Context: Diabetes mellitus vormt een groeiend gezondheidsprobleem binnen de westerse wereld. Ondanks de grote verscheidenheid aan behandelingsopties, blijft het een moeilijk te controleren ziekte.

Onderzoeksvraag: Via kwalitatief onderzoek willen we net die factoren in kaart brengen die een optimale diabeteszorg kunnen bemoeilijken.

Methode: Binnen een Vlaamse huisartsenpraktijk wordt een beschrijvende, kwalitatieve studie opgezet. Via semi-gestructureerde face-to-face interviews pogen we factoren te achterhalen die het falen van diabetestherapie kunnen verklaren. Alle interviews worden als audiofragmenten opgenomen en uitgeschreven door één onderzoeker. Het exacte aantal interviews wordt bepaald door het saturatieprincipe en de verwerking van de data gebeurt door middel van contentanalyse. Een wetenschappelijke achtergrond bij het aanvatten van deze studie wordt bekomen door literatuuronderzoek via de Cochrane database en via Medline.

Resultaten: Er worden 152 diabetes type 2 patiënten gedetecteerd binnen de praktijkpopulatie, waarvan 49 (32,2%) slecht gereguleerd (HbA1c 7%) bleken. Uit deze laatste groep worden 10 patiënteninterviews afgenomen. Een reeks hypothesen voor therapiefalen worden ook in deze studie bevestigd en vallen te groeperen onder volgende thema’s: patiënt-gerelateerde factoren, zorgverlening-gerelateerde factoren, medicatie-gerelateerde en sociaal-culturele factoren. Gebrek aan kennis over diabetes en een beperkt ziekte-inzicht worden frequent vastgesteld als belangrijke belemmerende elementen. Ook blijkt de introductie van leefstijlveranderingen moeilijk.

Conclusie: Patiënten met slecht geregelde diabetes geven multipele redenen aan voor het niet halen van één van hun behandeldoelstellingen (HbA1C